

der skal gives, herunder om anvendelse af en standardformular.

Bestemmelsen tilsigter at gennemføre fjernsalgsdirektivets artikel 4, stk. 1 og 2.

Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 2.4.3.1.

Til § 11 a

Den foreslåede bestemmelse fastlægger minimumskravene til den information, den erhvervsdrivende skal give, når der er indgået en fjernsalgsaftale.

I overensstemmelse med direktivet foreslås det i stk. 1, at de oplysninger, der ifølge den foreslåede § 11 skal gives inden aftalens indgåelse, samt visse yderligere oplysninger efterfølgende skal gives læsbart på en »varig« måde.

Den foreslåede pligt til at give en række oplysninger på en bestemt måde gælder kun, hvis oplysningerne ikke allerede inden eller ved aftalens indgåelse er givet på denne måde. Oplysninger, der tidligere er givet læsbart på papir eller et andet varigt medium, skal ikke gives igen efter aftalens indgåelse. Dette gælder både de oplysninger, som i medfør af den foreslåede § 11 skal gives i god tid inden aftalens indgåelse, og de yderligere oplysninger, som skal gives i medfør af bestemmelsens stk. 1, nr. 1-3, og stk. 2.

I praksis vil det ofte kunne være en praktisk og hensigtsmæssig løsning, at oplysningerne gives på den måde, der foreskrives i bestemmelsen, allerede i forbindelse med aftalens indgåelse.

De oplysninger, der skal gives i medfør af stk. 1 og 2, skal meddeles »læsbart«, dvs. ved brug af bogstaver.

Oplysningerne skal endvidere gives på papir eller på et andet »varigt medium«, som forbrugeren råder over og har adgang til.

Det forudsættes, at et medium er »varigt«, hvis det er muligt for forbrugeren at opbevare (lagre) de oplysninger, han modtager direkte med det pågældende medium, på en sådan måde, at oplysningerne i en rimelig periode er tilgængelige for fremtidig reference og kan reproduceres uændrede. Som eksempler kan nævnes disketter, CD-ROM'er og elektronisk post, der sendes til forbrugers computer og lagres på harddisken. En Internet-hjemmeside er (med den nuværende teknologi) ikke et »varigt medium« i den anførte forstand.

Det er en betingelse, at forbrugeren har adgang til og kan råde over det pågældende medium. Den erhvervsdrivende må sikre sig dette, og vil således f.eks. ikke blot kunne sende en diskette, hvor oplysningerne er lagret, uden at vide, om forbrugeren har en computer.

Efter nr. 1 skal den erhvervsdrivende angive en fysisk adresse, hvor forbrugeren kan henvende sig om forhold vedrørende opfyldelsen af parternes aftale. Erhvervsvirksomheder, der vil benytte fjernsalg som afsætningsform, kan således ikke nøjes med at eksistere i »cyberspace« og f.eks. kun have en Internet-adresse.

Efter nr. 2 skal den erhvervsdrivende oplyse om garantibetingelserne, hvis der med virkning for forbrugeren er ydet en garanti (indeståelse for visse egenskaber, holdbarhed m.v.) af den erhvervsdrivende selv eller af tredjemand (normalt producenten). Der skal også oplyses om betingelserne for brug af eventuel »eftersalgsservice«. Bestemmelsen omfatter ikke stilte garantier m.v.

Bestemmelsen suppleres af den generelle regel i markedsføringslovens § 4, stk. 2, hvorefter forbrugeren bl.a. også kan kræve at få en skriftlig garanti udleveret på dansk inden aftalens indgåelse.

Har forbrugeren fortrydelsesret efter lovens regler om fjernsalg, skal dette i medfør af nr. 3 fremhæves over for forbrugeren. Den erhvervsdrivende skal oplyse om fortrydelsesfristen, og om, hvordan forbrugeren i øvrigt kan benytte fortrydelsesretten, jf. herved de foreslåede §§ 12 a og 12 b.

Stk. 2 vedrører i praksis navnlige aftaler om løbende ydelser. Indeholder aftalen et vilkår om uopsigelig ydelse og/eller et opsigelsesvarsel, således at aftalen vil gælde i mere end 1 år, eller gælder aftalen blot indtil videre, skal forbrugeren på den i stk. 1 nævnte måde have oplysning om vilkårene for opsigelse, dvs. hvornår aftalen kan opsiges, og hvornår den i givet fald kan ophøre.

Ved aftaler om visse løbende tjenesteydelser og om abonnement på aviser, ugeblade og tidsskrifter eller løbende bogudgivelser af ikke forud fastlagt omfang, har forbrugeren en lovbestemt opsigelsesret, som ikke ved aftale kan fraviges til skade for forbrugeren, jf. den gældende lovs §§ 14, stk. 1-3, og 16 (der ikke ændres). I de nævnte tilfælde har forbrugeren ret til at opsige aftalen 9, henholdsvis 3 måneder efter aftalens indgåelse med 3 måneders varsel til den 1. i en måned. Er fjernsalgsaftalen omfattet af disse regler, skal forbrugeren have oplysning herom.

Efter den gældende lovs § 14, stk. 4, der heller ikke ændres, skal de ovenfor nævnte abonnementsaftaler og aftaler om løbende tjenesteydelser indeholde en bestemmelse, der tydeligt angiver, med hvilket varsel og i givet fald fra hvilket tidspunkt aftalen kan opsiges af forbrugeren, når aftalen indgås ved brug af en standardformular. Det gælder, uanset om der er tale om fjernsalg eller ej. Denne bestemmelse i standardfor-